

полагахъ, невѣжитъ, че тѣ сж само чобани, гайдарджии и слуги. По тѣзи причина и ги прѣзирахъ съ подигравки и азъ се принудихъ най-сетнѣ, да си хвърляхъ въ морето уважасмата кадифияна шюбурка, която отличаваше благороднитѣ въ Сливенъ (на които благородни се подигравахъ пѣкъ остроумнитѣ Сливнянци и имъ казвахъ: че тѣ сж отъ соя на попъ Миндовата кучка!)

Училището въ което живѣяхми, се наричаше Велико Народно Училище (въ подѣ „Народно“ разумѣвахъ Гръцко Народно и тѣхно, а припахъ вѣтрѣ отъ цѣлата Турска империя ученици, да се учятъ). Други го наричахъ Куру-чешме, защото го съзидали въ Босфорската махала или село именуемо Куру-чешме и находяще се между Арнауткьой и Ортакьой. То имаше до 30 етап вѣтрѣ, въ които можяхъ да се съберятъ до 150 души ученика.

При Владиката се четѣше сутрѣ и вечеръ: ютрѣния и вечеря редовна, както въ черква съ пѣянье, а Владиката обръщаше внимание, кои посѣщаватъ ютрѣнията и вечерята и кои не. Азъ ходяхъ редовно и пѣяхъ, а Раковский май не ходяше.

Не ми се ще да примѣлчж нѣкои нѣща, които съмъ записвалъ въ врѣмето на ученичеството си въ Куручешме до тръгването ми за Котелъ изъ Цариградъ, защото сж ми правили доста голѣмо впечатление на младата ми душа и сж произвеждали своитѣ слѣдствия. За то най-накратко ще кааж по нѣщичко и за тѣхъ:

1-о Помнж, че единъ день, като бѣхме се събрали въ салона ученици отъ горнитѣ классове и философията, между които имаше повече Българи съвсѣмъ погърчени изъ Македония, Прилѣпъ, Неврокопъ, Серезъ, Битоля, а отъ Епиръ бѣше Долонсъ съ крлявъ фесъ и опнѣти чентели съ извѣнрѣдно прилѣжане (който отъ сетнѣ проведенъ отъ зетя на Аристарха бея Логотета (Подъ титла Влашка Постелникъ) съ чадата му за наука въ Европа, Франция или Гер-